

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โลกในยุคปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีนิวเคลียร์และวัสดุกัมมันตรังสี เนื่องจากการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีนิวเคลียร์และวัสดุกัมมันตรังสีเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นและควรส่งเสริมเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ

การนำเทคโนโลยีนิวเคลียร์ไปใช้ในทางสันตินั้นสามารถนำมาใช้ในงานต่างๆ ได้หลายทาง โดยเฉพาะการนำวัสดุนิวเคลียร์ เช่น ยูเรเนียม-233 ยูเรเนียม-235 และพลูโทเนียม-239¹ มาใช้เป็นเชื้อเพลิงนิวเคลียร์ในเครื่องปฏิกรณ์ปรมาณูวิจัย เพื่อใช้ในการผลิตไอโซโทปรังสีทางการแพทย์ หรือใช้เป็นเชื้อเพลิงในโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ เป็นต้น

สำหรับการนำวัสดุกัมมันตรังสีไปใช้ทางสันติ สามารถนำรังสีที่แผ่ออกมาจากตัววัสดุกัมมันตรังสีนั้นมาใช้ในการทำงานต่างๆ ได้ เนื่องจากมีคุณสมบัติพิเศษต่างจากพลังงานรูปแบบธรรมดา คือ ความสามารถในการทะลุทะลวงไปในวัสดุต่างๆ ความสามารถในการเกิดปฏิกิริยากับสิ่งมีชีวิต ความสามารถในการทำให้เกิดไอออนในสสารหรือตัวกลางที่วิ่งผ่าน

การใช้ประโยชน์จากวัสดุกัมมันตรังสีสามารถจำแนกเป็นกลุ่ม ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 การใช้สารรังสีในลักษณะของสารติดตาม (Radiation tracer material) ได้แก่ การใช้สารกัมมันตรังสีวินิจฉัยอาการโรค การศึกษาวิจัย การเกษตร อุตสาหกรรม เช่น การวัดอัตราการใช้ไหลของของเหลวในท่อ การหาอัตราส่วนการผสมสาร และการศึกษาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

กลุ่มที่ 2 การที่สสารมีผลทำให้รังสีเปลี่ยนแปลง ได้แก่ การวัดความหนา และความหนาแน่นของวัสดุ การตรวจวัดระดับของเหลวในภาชนะปิด การหาความชื้นในดิน การถ่ายภาพทางรังสี

กลุ่มที่ 3 การที่รังสีไปทำให้สสารเกิดการเปลี่ยนแปลง (Radiation affect material) ได้แก่ การใช้สารกัมมันตรังสีในการรักษาโรค การวิเคราะห์ธาตุด้วยวิธีนิวตรอนแอคทีเวชันหรือ

¹ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ใช้คำว่า “พลูโทเนียม” แต่ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 ใช้คำว่า “พลูโดเนียม”

เทคนิคเอกซเรย์ฟลูออเรสเซนซ์ การฉายรังสีเพื่อถนอมอาหารหรือปรับปรุงพันธุ์พืช การฉายรังสีเพื่อนำเชื้อในเครื่องมือการแพทย์ การฉายรังสีเพื่อปรับปรุงคุณภาพ เช่น ยางธรรมชาติ และไม้เนื้ออ่อน เป็นต้น

กลุ่มที่ 4 การใช้สารกัมมันตรังสีในสินค้าอุปโภค (Radioactive consumer product) เช่น อุปกรณ์ตรวจจับควันไฟ (smoke detector) นาฬิกาและเข็มทิศที่มีพรายน้ำ สายล่อฟ้า

จากการนำเทคโนโลยีนิวเคลียร์และวัสดุกัมมันตรังสีมาใช้ประโยชน์ดังกล่าวข้างต้นล้วนแล้วแต่เป็นการใช้ประโยชน์โดยมีวัตถุประสงค์ในทางสันติทั้งสิ้น

ปัจจุบันการนำวัสดุนิวเคลียร์และวัสดุกัมมันตรังสีมาใช้ประโยชน์ในประเทศไทยนั้นจะต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ ตามมาตรา 12 และมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

ในปี พ.ศ. 2551 สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่ออกใบอนุญาตได้ดำเนินการรับคำขออนุญาตและออกใบอนุญาตตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 กล่าวคือ

การออกใบอนุญาตนำเข้า/ส่งออกราชอาณาจักร ขอผลิต ครอบครองหรือใช้ซึ่งวัสดุกัมมันตรังสี โดยได้ออกใบอนุญาตให้กับหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งสิ้นจำนวน 1,598 ฉบับ

ตารางที่ 1.1 แสดงสถิติการออกใบอนุญาตแบ่งตามประเภทการใช้งาน²

ประเภทการใช้ประโยชน์	ผลิต / ครอบครองและใช้	นำเข้า ในราชอาณาจักร	ส่งออก นอกราชอาณาจักร	จำนวนรวม (ฉบับ)
การแพทย์	113	374	57	544
อุตสาหกรรม	251	318	235	804
ศึกษาวิจัย	124	32	0	156
อื่น ๆ	91	3	0	94

² สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ ก (2551). รายงานประจำปี 2551 สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. หน้า 18.

การดำเนินงานรับคำขออนุญาตของหน่วยงานที่ผลิตหรือใช้พลังงานจากเครื่องกำเนิดรังสี โดยได้ออกใบอนุญาตเครื่องกำเนิดรังสีเอกซ์ ให้หน่วยงานดังกล่าวรวมทั้งสิ้น 700 ฉบับ

นอกจากนี้ วัสดุนิวเคลียร์สามารถนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงในการผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งประเทศที่มีโรงไฟฟ้านิวเคลียร์จำเป็นต้องมีการดูแลด้านความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ (Nuclear Safety) หมายถึง มาตรการสำหรับป้องกันหรือลดอุบัติเหตุที่จะเกิดจากสถานปฏิบัติการ หรือกิจกรรมที่ก่อให้เกิดปฏิกิริยานิวเคลียร์ รวมทั้งมาตรการบรรเทาผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นแก่ผู้ปฏิบัติงาน ประชาชน และสิ่งแวดล้อมภายหลังการเกิดอุบัติเหตุ โดยขอบเขตของความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ ครอบคลุมถึงการป้องกันอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานหรือกิจกรรมต่างๆ ในโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์ การขนส่งวัสดุนิวเคลียร์ การใช้และจัดเก็บวัสดุนิวเคลียร์

แม้ว่าโรงไฟฟ้าพลังงานนิวเคลียร์จะมีมาตรฐานความปลอดภัยสูงมาก แต่อาจเกิดเหตุขัดข้องหรืออุบัติเหตุเช่นเดียวกับโรงไฟฟ้าทั่วไป ในอดีตที่ผ่านมาเคยเกิดอุบัติเหตุมาหลายครั้ง แต่อุบัติเหตุที่สร้างความเสียหายเป็นอย่างมาก คือ เหตุการณ์ที่ Chernobyl-4 ประเทศยูเครน โดยอุบัติเหตุดังกล่าวเกิดจากเพลิงไหม้หลังจากการระเบิดของไอน้ำ ทำให้มีผู้เสียชีวิต 31 ราย และบาดเจ็บ จำนวน 203 ราย และเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม จึงต้องมีการอพยพประชาชนในรัศมี 30 กิโลเมตร และสารกัมมันตรังสีได้แพร่กระจายไปทั่วยุโรป ระดับความรุนแรงเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานระหว่างประเทศว่าด้วยเหตุการณ์ทางนิวเคลียร์ (INES: International Nuclear Event Scale) พบว่า อยู่ในระดับ 7⁴

ทั้งนี้ ประเทศไทยเกิดความเสียหายจากรังสีมาแล้ว กล่าวคือ กรณีการรั่วไหลของสารกัมมันตรังสีโคบอลต์-60 ที่จังหวัดสมุทรปราการ จากอุบัติเหตุครั้งนั้นทำให้มีผู้ได้รับความเสียหายจำนวนหลายราย อันเป็นเหตุให้เกิดการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายตามมา

นอกจากนี้ยังมีอุบัติเหตุทางรังสีอีกมากมายที่เกิดขึ้นบน โลกนี้ ที่รวบรวมแบ่งแยกประเภทไว้ ตามตารางที่ 1.2

³ พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 ใช้คำว่า “รังสีเอกซ์” แต่ตามพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 ใช้คำว่า “รังสีเอ็กซ์”

⁴ สำนักกำกับดูแลความปลอดภัยทางนิวเคลียร์ สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ. (2550). อุบัติเหตุจากโรงไฟฟ้านิวเคลียร์. หน้า 8.

ตารางที่ 1.2 จำนวนอุบัติเหตุทางรังสีครั้งสำคัญที่เกิดขึ้นในโลก ตั้งแต่ ค.ศ. 1944 - สิงหาคม ค.ศ. 2000
แบ่งตามประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์

ประเภทเครื่องมือหรืออุปกรณ์	ครั้ง
เหตุการณ์วิกฤต “Criticalities”	22
Critical assemblies	9
Reactors	7
Chemical operations	6
Sealed sources	204
X-ray services	80
Accelerators	24
Radar generators	1
สารกัมมันตรังสี (Radioisotopes)	86
Transuranics	27
Tritium	2
Fission products	11
Radium spills	1
Diagnosis and therapy	37
Other	8
รวม	417

ด้วยเหตุนี้ การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือวัสดุกัมมันตรังสีจึงเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาอย่างละเอียดรอบคอบเพราะพลังงานนิวเคลียร์หรือรังสีนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่อันตรายในตัวเอง⁶

⁵ อัมพร ฝืนเขียน. (2547). อันตรายจากรังสีและการควบคุม. หน้า 42.

⁶ ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช ก (2543,ธันวาคม). “ความเป็นไปได้สำหรับโครงการสร้างโรงไฟฟ้านิวเคลียร์ในประเทศไทย: กรณีศึกษาประเด็นข้อกฎหมายเรื่องความรับผิดชอบและการจัดการกากสารกัมมันตภาพรังสี.”วารสารนิติศาสตร์, 3, 4. หน้า 686.

ดังนั้น เมื่อประเทศไทยมีแผนหรือนโยบายในอนาคตที่จะนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ทดแทนแหล่งพลังงานธรรมชาติ การนำพลังงานนิวเคลียร์มาใช้ประโยชน์ในการผลิตกระแสไฟฟ้าจึงเป็นทางเลือกหนึ่งนอกเหนือจากการใช้ประโยชน์จากแหล่งพลังงานอื่นๆ เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ กระแสลม เป็นต้น ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการกำหนดหลักกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการสำหรับการเยียวยาความเสียหาย เพื่อเป็นหลักประกันให้แก่ประชาชนและสังคมซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสีว่า หากความเสียหายเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสีอันเป็นอันตรายและสร้างความเสียหายให้แก่ประชาชนและสังคมแล้วจะได้รับการเยียวยาความเสียหายที่เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม

ในปัจจุบันนี้ ประเทศไทยมีกฎหมายที่ใช้บังคับเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี คือ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 ซึ่งใช้บังคับมาเป็นเวลานาน แต่กฎหมายดังกล่าวมิได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการสำหรับการเยียวยาความเสียหายที่อาจเกิดขึ้น ทำให้บทบัญญัติของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวไม่เหมาะสมและสอดคล้องกับกฎกติกามาตรฐานสากลและสถานการณ์ในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม แม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายอื่นหลายฉบับที่สามารถนำมาปรับใช้ในการแก้ไขปัญหาอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสี เช่น ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 เป็นต้น แต่บทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันนั้นหาสามารถนำมาใช้ในบังคับในกรณีดังกล่าวอย่างเหมาะสมไม่

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาทฤษฎี แนวความคิด ความเป็นมา ความหมาย ปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

1.2.2 เพื่อศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสีที่มุ่งคุ้มครองผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสีเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

1.2.3 เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสี ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี และประชาชนทั่วไป

1.2.4 เพื่อเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุง และกำหนดหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสีที่มุ่งคุ้มครองผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสีให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ

1.3 สมมติฐานของการศึกษา

ปัจจุบันพระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 เป็นกฎหมายที่มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุม กำกับ และดูแลการใช้ประโยชน์จากพลังงานนิวเคลียร์และวัสดุกัมมันตรังสีและมีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบันหาได้มีบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสีไว้โดยเฉพาะไม่ และแม้ว่าตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535 จะมีบทบัญญัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายไว้แล้วก็ตาม แต่ไม่สามารถให้ความคุ้มครองแก่ผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสีได้อย่างเพียงพอ ดังนั้น เพื่อให้กฎหมายของประเทศไทยเป็นไปตามกติกามาตรฐานสากลระหว่างประเทศ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องบัญญัติกฎหมายกำหนดความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสี

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การวิจัยเรื่องนี้มีขอบเขตของเนื้อหาครอบคลุมถึงหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบทางแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสีตามกฎหมายไทย ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

ศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งคุ้มครองผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสี เช่น อนุสัญญาว่าด้วยความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สามในด้านพลังงานนิวเคลียร์ (Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy) อนุสัญญากรุงบรัสเซลหรืออนุสัญญาลงวันที่ 31 มกราคม 2506 เสริมอนุสัญญากรุงปารีส ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2503 (Convention of 31st January 1963 Supplementary to the Paris Convention) อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความ

เสียหายทางนิวเคลียร์ (Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage) พิธีสารร่วมว่าด้วยการบังคับใช้อนุสัญญากรุงเวียนนาและอนุสัญญากรุงปารีส (Joint Protocol Relating to the Application of the Vienna Convention and the Paris Convention) อนุสัญญาว่าด้วยค่าเสียหายเสริมต่ออุบัติเหตุการณ์นิวเคลียร์ (The Convention on Supplementary Compensation for Nuclear Damage) รวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศญี่ปุ่น

1.5 วิธีการดำเนินการศึกษา

ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) โดยการศึกษาหลักกฎหมาย ค้นคว้าจากตำรา และคำพิพากษาของศาลทั้งในส่วนของกฎหมายไทย ได้แก่ ประมวลกฎหมายแพ่ง และพาณิชย์ พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508 พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535 และพระราชบัญญัติวัตถุอันตราย พ.ศ. 2535

ศึกษาอนุสัญญาระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์มุ่งคุ้มครองผู้เสียหาย ซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมีได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสี เช่น อนุสัญญาว่าด้วยความรับผิดชอบต่อบุคคลที่สามในด้านพลังงานนิวเคลียร์ (Convention on Third Party Liability in the Field of Nuclear Energy) อนุสัญญากรุงบริสเซลหรืออนุสัญญาลงวันที่ 31 มกราคม 2506 เสริมอนุสัญญากรุงปารีส ลงวันที่ 29 กรกฎาคม 2503 (Convention of 31st January 1963 Supplementary to the Paris Convention) อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยความรับผิดชอบทางแพ่งต่อความเสียหายทางนิวเคลียร์ (Vienna Convention on Civil Liability for Nuclear Damage) พิธีสารร่วมว่าด้วยการบังคับใช้อนุสัญญากรุงเวียนนาและอนุสัญญากรุงปารีส (Joint Protocol Relating to the Application of the Vienna Convention and the Paris Convention) อนุสัญญาว่าด้วยค่าเสียหายเสริมต่ออุบัติเหตุการณ์นิวเคลียร์ (The Convention on Supplementary Compensation for Nuclear Damage) รวมทั้งกฎหมายของต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศญี่ปุ่น

และการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับประเด็นของการศึกษา ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี และประชาชนทั่วไป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 ทำให้ทราบถึงทฤษฎี แนวความคิด ความเป็นมา ความหมาย ปัญหาและอุปสรรค ในการบังคับใช้พระราชบัญญัติพลังงานปรมาณูเพื่อสันติ พ.ศ. 2504 และ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2508

1.6.2 ทำให้ทราบถึงอนุสัญญาระหว่างประเทศและกฎหมายต่างประเทศที่มีบทบัญญัติ เกี่ยวกับหลักความรับผิดชอบแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือรังสีที่ มุ่งคุ้มครองผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้านเทคโนโลยี นิวเคลียร์หรือรังสีเปรียบเทียบกับกฎหมายไทยที่มีผลบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน

1.6.3 ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้พิพากษา อัยการ ทนายความ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ผู้ประกอบการเกี่ยวกับนิวเคลียร์และรังสี และประชาชนทั่วไป ที่มีต่อความรับผิดชอบแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจาก นิวเคลียร์หรือรังสี

1.6.4 สามารถนำผลที่ได้รับไปใช้ในการเสนอแนะแนวทางในการปรับปรุงและ กำหนดหลักเกณฑ์ความรับผิดชอบแพ่งและมาตรการเยียวยาความเสียหายอันเกิดจากนิวเคลียร์หรือ รังสีที่มุ่งคุ้มครองผู้เสียหายซึ่งเป็นบุคคลที่สามและมิได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางด้าน เทคโนโลยีนิวเคลียร์หรือรังสีให้มีความทันสมัยและมีประสิทธิภาพ